

СТАНОВИЩЕ

На дисертационен труд на тема: „Куклен театър и режисура
(Режисьорската школа на българския куклен театър)“

С автор: Димитър Стоянов Димитров

По думите на самия автор, усилията му са насочени към сумиране и обобщаване на натрупаните знания за възникване на режисьорското изкуство в театъра. Той си поставя 7 цели и задачи, сред които: възникване на режисурата за куклен театър; нейното дефиниране; режисурата като феномен; еволюцията в естетическите нагласи в Европа и у нас; състоянието на куклената режисура в България; синтезиране на натрупания опит с оглед да се предложи система за квалифицирано обучение в тази област.

В първата част авторът прави обстоен обзор на възникването на кукления театър и неговото утвърждаване в областта на изкуството в световен мащаб. Особено внимание е отделено на английския модернист Едуард Гордън Крейг, който според автора буквално „отваря вратата към теоретизирането на театъра и създаването на школи“.

Димитър Димитров посочва, че именно неговите идеи са провокирали съветските театрални авангардисти: от теорията за „сврѣхмарионетката“ с поява на възгледа за „актьора-кукла“ (Мейерхолд, Станиславски, Немирович-Данченко), наложили методологията (предимно натуралистична или соцреалистична), според автора.

Във втората част той привлича вниманието на читателя към ролята на чешкия куклен театър за появата на куклени театри и в България. Напомня се за ролята на „Славянска беседа“ и на двамата братя Прошек в „Дълбок зимник“ на ул. „Сан Стефано“. Открива се „аматорски куклен театър“, както е известно с помощта на Борис Вазов, най-малкия брат на знаменития народен поет Иван Вазов, както и на неговата съпруга Елисавета Консулова – Вазова, участвала в създаването на УНИМА.

Следва анализа на опита на български творци за откриване на професионални куклени театри (Стефан Пенчев, Кирил Батембергски, а впоследствие и най-вече Мара Пенкова, чийто принос е поразителен). Посочва и влиянието на Сергей Образцов. В трета глава се проследяват тенденциите в световната режисура за куклен театър и влиянието им

върху българската школа. По-подробно се анализират два различни подхода в областта на режисурата – реалистичен и авангарден.

Третата част има за предмет образованието на режисьорите за куклен театър в България. Заслужено се анализира приноса на проф. Атанас Илков, проф. Николина Георгиева, проф. Юлия Огнянова, проф. Славчо Маленов, доц. Петър Пашов и др. В глава втора се проследява режисурата за куклен театър от ВИТИЗ до НАТФИЗ. По същество това е един анализ, които авторът нарича „статистически“ на завършилите „Режисура за куклен театър“ и за педагозите, които водят обучението на студентите.

В заключение ще подчертаем, че на базата на горепосоченото смятаме, че представеният за становище дисертационен труд отговаря на изискванията за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ на Димитър Стоянов Димитров.

Дата:12.04.2024 г.

Рецензент:..........

/професор, доктор на психологическите науки Иван Димитров/